

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00562/2011-01

Дана: 29.03.2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Ј.Ш.Д. из Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 23.марта 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ј.Ш.Д. из Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00217/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Ј.Ш.Д. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Трећем општинском суду у Београду, подноси пријаву за избор у Први основни суд у Београду, Виши суд у Београду и Апелациони суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

Сматра да испуњава све критеријуме за избор судије, да њени резултати рада не изазивају сумњу у испуњеност критеријума, јер је постизала изузетне резултате односно да је у 2006.години решила укупно 801 предмет и остварила норму од 455,11%, 2007.године решила 678 предмета и остварила норму од 407,70% и у 2008.години решила 734 предмета а остварила норму од 449,55%, да није имала застарелих предмета, па да је судијску дужност вршила изузетно успешно.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 273 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00217/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 273 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 6 и 8 и члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима.

У одлуци се као разлози у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности и оспособљености. У сагледаваном трогодишњем периоду 2006-2008.година обављала је дужност истражног судије у Трећем општинском суду у Београду.

Истрага је хитан део кривичног поступка јер је ЗКП-ом прописано да ако се истрага не заврши у року од шест месеци истражни судија је дужан да обавести председника суда о разлозима због којих истрага није окончана, а да ће председник суда по потреби предузети мере да се она оконча. До окончања поступка извора, подносилац жалбе није завршила истраге из 2007.године и то Ки.341/07, који је примљен 16.03.2007.године; Ки.986/07, који је примљен 13.08.2007.године; Ки-1425/07, који је примљен 27.11.2007.године и Ки-147/07 који је примљен 04.12.2007.године и из 2008.године: Ки-12/08 који је примљен 11.01.2008.године; Ки.75/08, који је примљен 24.01.2008.године; Ки-428/08 који је примљен 10.04.2008.године; Ки-750/08 који је примљен 30.06.2008.године и Ки-806/08 који је примљен 11.07.2008.године, а нема података да је подносилац жалбе обавештавала председника суда о разлозима због којих истраге нису завршене. Из овога произилази да није поступала ефикасно и адекватно. У прилог неефикасности су и

статистички подаци суда према којима се подносиоцу жалбе, у структури нерешених предмета, крајем година сагледаваног периода, повећавао број старих предмета, из године у годину, тако што је на крају 2006. имала 46 нерешених старих предмета, крајем 2007.године 116 нерешених старих и крајем 2008.године 182 нерешена стара предмета, с тим што се старим предметима сматрају, као што је речено предмети у којима је истрага трајала дуже од шест месеци. Пошто је наведеним Критеријумима прописано да се стручност и оспособљеност утврђује, између осталог, и на основу начина поступања са старим предметима, из наведеног произилази, да није адекватно поступала, да јесте не би јој се повећавао број старих предмета. У прилогу овоме говоре и подаци о коефицијенту ажурности, који јој се такође повећавао са 5,05 у 2006.години на 7,39 у 2007.години и на 9,17 у 2008.години, тако да је коефицијент ажурности лош, поготово 2007. и 2008.години.

Имајући у виду наведено, Високи савет судства сматра да у посматраном периоду није испунила критеријум стручности и оспособљености.

Из изнетих разлога, није испунила услове за избор из члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама у вези члана 14 став 1 тачка 6 и 8 и члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.“

Подносилац приговора се на ту одлуку изјаснила поднеском од 11.11.2010.године. Одлуку од 14.06.2010.године побија у целости, па истиче да Високи савет судства није имао законског основа да својом новом одлуком замењује одлуку од 25.12.2009.године. Дате разлоге оспорава у целости па у првом реду истиче да је председника суда редовно обавештавала о разлозима због којих истрага траје дуже од 6 месеци па је у том смислу предложила да се изврши саслушање председника суда, као и да се изврши увид у Су уписнике за период 2007.-2009.година у којима се налази извештаји председнику суда, а поред тога предлаже и да се изврши увид у Су уписнике свих општинских судова са подручја Београда да би се утврдило да ли су и изабране судије овакве извештаје достављале председницима судова. Указује да је у Трећем општинском суду у Београду прилив предмета у истрази био далеко изнад просека у Републици Србији, да је о томе била упозната и председник Врховног суда Србије, па да она није могла да одговара за прилив предмета. Поред тога логично је да се коефицијент ажурности повећавао, али је нетачно да је коефицијент ажурности лош, а при том изабране судије су имале знатно лошији коефицијент ажурности.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2

тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 26.12.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Трећег општинског суда у Београду, увида у предмете Трећег општинског суда у Београду број Ки.147/07, Ки.750/08, Ки.75/08, Ки.428/08, Ки.1425/07, Ки.12/08, Ки.986/07, извештаја Првог основног суда у Београду број VIII Су.1321/2011 од 05.01.2012.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора, навела је да сматра да по оствареним резултатима рада представља једног од најбољих судија у Републици Србији. Указује да је пре доношења образложене одлуке у више наврата вршила увид у списе предмета и констатовала да није било никаквих доказа, а да су чак и коришћени извештаји нетачни. Поред тога остаје нејасно да ли одлука од 25.12.2009.године и даље егзистира или не, да је при том Високи савет судства принудио њу и неизабране судије да доказују позитивне чињенице уместо да ВСС доказује негативне чињенице, да при том до доношења образложене одлуке нико никада није извршио увид у предмете у којима је поступала, како би се утврдио начин њеног рада. У вези самих чињеница, остаје код већ датих тврдњи да је председника суда обавештавала о разлозима, а ово се да и закључити из чињенице да су једном месечно сви руководиоци одељења са председником суда одржавали састанке и подносили извештаје о раду одељења, а на којима је посебно разматно поступање са старим предметима, дакле обавештавала је председника суда. Указује при том да ни ЗКП није прописао форму у којој се извештавање треба вршити, дакле не обавезно у писменој форми. Али и поред тога, наводи да је радила у свом већу са 5 стручних сарадника, а који су морали да јој писмено једном месечно достављају извештаје, а након тога је она приликом достављања председнику суда извештаја прикључивала и изјашњење сарадника и то је био саставни део извештаја, што се налази у Су уписницима. Доставља извештај председника суда о раду Трећег општинског суда, па како је и председник суда Председнику Округног суда у извештају навела разлоге због којих истраге трају дуже од шест месеци са разлозима, то је и председник суда морао претходно да има и њен извештај из којег се да утврдити разлог трајања поступка. Наводи да је извршила статистичко поређење са свим изабраним судијама на подручју града Београда и да само један судија има боље резултате од ње.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Трећем општинском суду у Београду и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

Ки предмета у раду укупно 1079, од тога пренетих 269, од којих 31 стари, решено 801 предмет од тога 150 старих, нерешено 46 старих предмета.

Кри+Крм+Кри-пов+Кр у раду 45 решено 21.
Остварење норме 455,11%.

На одељењу просечно решено 131 стари предмет, нерешено просечно 35,5 старих предмета

Коефицијент ажурности одељења 2,69, подносилац приговора 5,05.

2007.године

Ки предмета у раду укупно 1108, од тога пренетих 278, од којих 46 стари, решено 678 предмет од тога 191 старих, нерешено 116 старих предмета.

Кри+Крм+Кри-пов+Кр у раду 91 решено 54, нерешено 10 старих.

Остварење норме 407,70%.

На одељењу просечно решено 174,5 старих предмета, нерешено просечно 96 старих предмета

Коефицијент ажурности одељења 4,85, подносилац приговора 7,39.

2008.године

Ки предмета у раду укупно 1095, од тога пренетих 430, од којих 116 стари, решено 734 предмет од тога 338 старих, нерешено 182 стара предмета.

Кри+Крм+Кри-пов+Кр у раду 79 решено 64, нерешено 15 старих предмета.

Остварење норме 449,55%.

На одељењу просечно решено 198 старих предмета, нерешено просечно 107,33 старих предмета.

Коефицијент ажурности одељења 5,54, подносилац приговора 9,17.

На основу извештаја Првог основног суда у Београду Комисија је утврдила да је провером кроз Су у писнике у периоду 2007., 2008. и 2009.године констатовано да подносилац приговора није достављала извештаје о дужини трајања поступка

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у предметима истраге у којима је поступала, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 Одлуке о критеријумима и мерилима. Имајући у

виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Такође, Високи савет судства је приликом одлучивања пошао и од одредбе члана 287 ЗКП, дакле одредбе којом је прописано да да уколико се истрага не заврши у року од 6 месеци да је судија дужан одмах да о разлозима због којих истрага није завршена обавести председника суда. Чињенично је утврђено да подносилац приговора председника суда није обавештавала о разлозима дугог трајања поступка. Овим је и директно прекршена императивна одредба, па указује и на сумњу у испуњеност критеријума стручности. Подносилац приговора је поред тога истицала да није прописана форма у којој се обавештавање председника суда има вршити. Судским пословником је порписано да се свака радња која се предузима у поступку или у вези са поступком има предузимати писмено, дакле да ли ће у посебној писменој форми, или пак усмено на записник код председника суда, а у предмету у вези истог сачинити службена белешка о обавештавању. Нити посебно писмена обавештења постоје у уписницима судске управе, нити евидентирана обавештавања, нити у предметима постоје икакав траг да је подносилац приговора о разлозима трајања обавештавала председника суда. Тиме, је подносилац приговора поступала супротно процесним одредбама, а чак и да постоје објективни разлози због којих је истрага трајала дуже од шест месеци, да је обавестила председника суда благовремено, председник суда у оквиру својих надлежности, могао је допринети бржем и ефикаснијем окончању поступка истраге. Тиме, су поступци истраге, који представљају хитан део кривичног поступка, искључивим доприносом подносиоца приговора и непримењивањем законских императивних одредби, трајали неразумно дуго, више година, што је и из датих примера утврђено.

Ово све указује да подносилац приговора не поседује вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета, а иста је превасходно условљена добрим познавањем материјалног и процесног права, или се пак може извући закључак да подносилац приговора поседује одређен степен способности, али да их је у поступку злоупотребљавала, што опет указује на несавестан рад, па и довођење у питање испуњеност критеријума достојности.

Подносилац приговора је у раду имала помоћ чак пет стручних сарадника, па отуда и број предмета којима је била задужена, не може бити околност на основу које се може тврдити да је била оптерећена у раду. Смисао за колегијалну сарадњу и умешност примене свих процесних могућности, да их је подносилац приговора поседовала, омогућили би да поступке истраге завршава у разумном и законом прописаном року. Законом дат рок од шест месеци представља на закону заснован разуман рок завршетка истраге. Подносилац приговора у великом броју предмете није завршавала у том року, па самим тим и странкама ускраћивала основно право на суђење у разумном року. По броју нерешених старих предмета подносилац приговора је била изнад просека одељења у којем је радила, а имајући у виду број нерешених старих предмета у свакој години,

несумњиво да је имала и груба одступања и у односу на одељење, али и на сваки разуман број нерешених старих предмета, који се од правника просечног знања може очекивати и толерисати. Отуда се налази да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић